

Till läsningen: 9 **a** är fullt säkert, icke **i** eller **e**. Av 10 **t** finns utom hst endast spetsen av v. bst. Mittpartiet av r. 26 är bortslaget; endast hst:s ändstumpar äro bevarade. I 27 **t** saknas v. bst. Efter 27 **t** finns intet sk, ej heller efter 38 **a**. 29 **u** är icke stunget. — Dybeck: 23 **i**, senare (D 2: 19) rättat till **a**; 26 **a** antydes på teckningen som skadat.

»**ubi** för **uti** är hittills osedt», anmärker Dybeck. *UFT* antager, att **ubi** är ristningsfel för **uti**. S. Bugge åter anser, att »**ubi** upp *i* synes at kunne være rigtigt 'inde i Landet'». Jfr isl. *uppi i Skotland* 'inne i Skotland'. Östen torde alltså ha dött inne i Grekland, dit han väl kommit sjövägen från det Heliga landet. Han har alltså icke dött under sjöresan, och icke i en hamnstad, utan någonstades inne i landet, då han var på återväg hem.

S. Bugge förmodar, att 44—47 **suti** skall läsas **suti ut i**, »med Gjentakelse af tre Runer», ett förslag som Brate emellertid ej vill ansluta sig till, »helst som antagandet är obehöfligt för att få god mening . . . Formen **iursalir** synes mig böra fattas som den mask. nom. pl. använd som ack. pl.» Han erinrar om att nom.-formen av namn i flera inskrifter förekommer i stället för ack., efter prep. *æftir* eller *at*. Bugge återigen antager, att **iursalir** är ack. fem., ehuru han annars icke kan påvisa feminin form.

69—74 **kirkum** kan möjligen läsas **kirkium** (se bilden). Jfr U 140 i **kirikium**, U 104 til **k[ir]ika**.

»Inskriftens märklighet består dels deri, att hon nu mer är den enda, i hvilken Jerusalem nämnes, dels ock i upplysningen som deri meddelas om den väg forne Jorsalafarare togo till den helige staden» (Dybeck). Färder till Jerusalem omtalas i ytterligare en uppländsk runinskrift, som har funnits vid Stäket, Stockholms-Näs sn (L 329). En kvinna har låtit rista den efter sig själv; **hun · uil · austr · fara · ut · til · iursala** »hon vill fara österut till Jerusalem».

Senare delen av inskriften antages av Brate och Bugge ha metrisk form.

U 135 och 136 ha tillsammans utgjort ett dubbelmonument, rest vid Broby bro till minne av Östen av hans hustru Estrid och hans tre söner.

137. Broby, Täby sn.

Pl. 88, 90.

Litteratur: Handlingar i ATA; Svenska Dagbladet 18/8 1930.

Runstenen anträffades 1930 under vägarbete vid Broby bro. Den låg i själva den gamla vägbanan på 1½ meters djup, under nordvästra hörnet av nya betongbron. Den har tydligen stått rest N om vägen men fallit framstupa och begravts i vägbanan. Den restes vid norra sidan av vägen, V om bron, nära U 136 och ungefär 5 m. V om fyndplatsen.

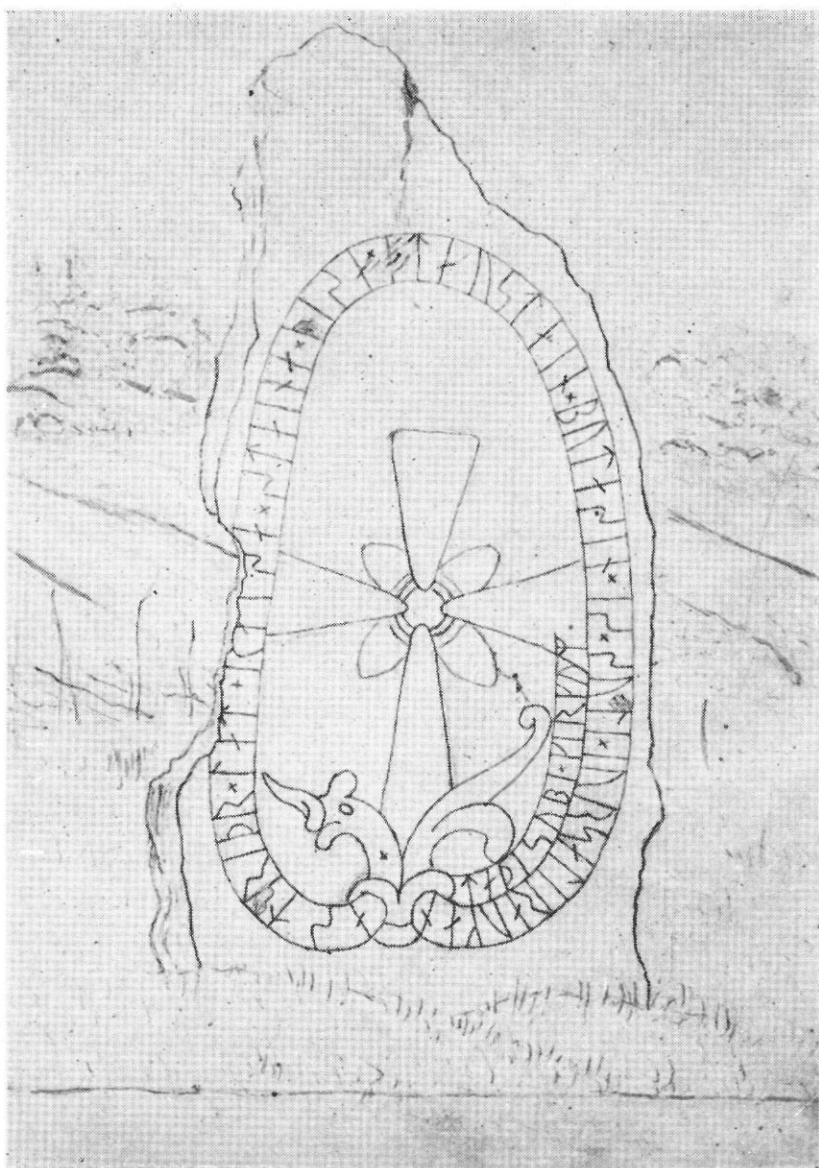

Fig. 125. U 136. Broby, Täby sn.
Efter teckning av R. Dybeck.

Granit. Höjd 1,38 m., bredd (över korsmitten) 0,75 m. Tämligen slät yta. Ristningen är väl bevarad.

Inskrift:

· aystin · auk · astripr · raistu · stina · aftir · kak · sun · sin ·

5 10 15 20 25 30 35 40

Øystæinn ok Æstriðr ræistu stæina æftir Gag(?), sun sinn.

»Östen och Estrid reste stenarna efter Gag, sin son.»

Till läsningen: 2 y är tydligt stunget. Däremot äro icke stungna 5, 25, 40 i, 33, 35 k.

Om mansnamnet **kakr** se Sö 314. Det förekommer på ytterligare två uppländska runstenar: L 173 Skuttunge kyrka och L 752 Bodarne, Fitja sn, vidare på en östgötsk (Ög 135) och möjligen på en sörmländsk (Sö 314). Runformen är givetvis mångtydig, och *Gagr* är endast en av de möjligheter som formellt finnas.

U 137 är den äldsta av runstenarna vid Broby och den äldsta av Jarlabankesläktens minnesmärken (se U 142). Av inskriften att döma har det funnits två stenar till minne av Gag, sannolikt med sammanhängande inskrifter.

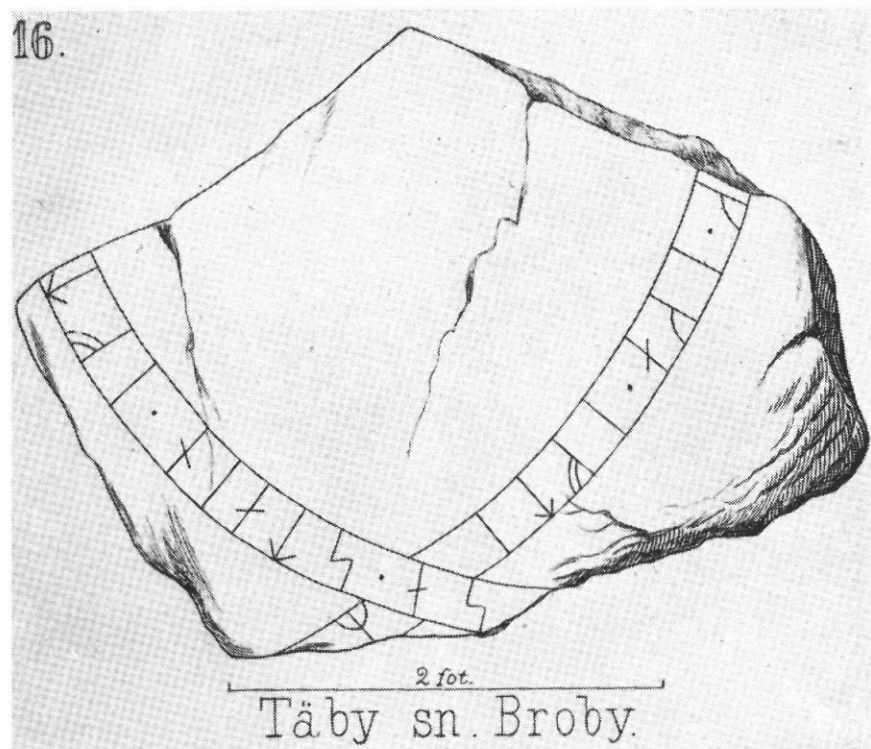

Fig. 126. U 138. Broby, Täby sn. Efter D 2: 16.

138. Broby, Täby sn.

Litteratur: D 2: 16. UFT h. 10 (1882), s. 197.

Avbildning: Dybeck a. a.

»Detta stycke af en runsten fanns, under ett af mina besök i Broby, i botten af en gödselstack, med hvars utförande på åkern man var sysselsatt» (Dybeck). Senare uppgifter saknas, och fragmentet har tydligen förkommit.

Inskrift:

... sa · stain · ift ... k · ika · iftir ...

5 10 15

... [ræi]sa stæin æft[iR] ... [o]k Inga æftiR ...

»... resa stenen efter ... och Inga efter ...»